

[II Època: Juny 87](#)

ESLÒGANS QUE FAN LLUFA

Hi ha eslògans que fan patxoca, que tenen cos com si diguéssim, que saben vendre el producte; altres que són una mica d'estar per casa, ni figa ni raïm, que no fan guanyar ni perdre; i n'hi ha d'altres que fan clarament allò que en diem llufa.

I això passa, és clar, també amb els eslògans polítics. A més en aquest darrer cas passa que a voltes l'eslògan que s'ha pensat a nivell general senta com un cop de puny a l'estómac a segons quines situacions polítiques de segons quins pobles.

I aleshores ja em veieu els responsables locals de campanya dient: "I ara què fem? . Això passa sovint amb les frases que es presten al joc fàcil. I és que hi ha eslògans que semblen reclamar a crits provocadors que algú els passi el retolador per sobre.

Mirem, per exemple, alguns dels eslògans que s'han fet servir o es podien haver fet servir a Premià de Dalt: "**La força dels fets**" (PSC-PSOE), "**on som es nota**" (INICIATIVA)", "**Somos del pueblo**" (IAO).

El primer sembla reclamar que algú tanqui la "**f**" i la converteixi en una "**p**". El segon sembla demanar que algú escrigui "**ni**" entre "**som**" i "**es**". El tercer sembla esperar que algú faci desaparèixer la "**i**" de "**del**".

Potser és per això que els dos primers grups gairebé no han fet servir els respectius eslògans.

Els primers perquè saben que de la força dels fets socialistes més val no dir res i prefereixen parlar més del futur que del passat. I els segons perquè saben que més d'un diria allò d'on són donen la nota .

L'Olimpic-man Maragall i el pare Lluís de Santa Coloma deuen estar contents amb els eslògans, però aquí ni Super-Guti ni Super-Comas ho veuen gaire clar. En fi, mai plou a gust de tothom.

I A MÉS A MÉS FAREM EL BURRO